

Vav harfinin Sırları :

Küçükçekmece'deki Cennet Kültür ve Sanat Merkezi, "Mütevazı Bir Harf Hikâyesi; Vav ve Amentü Gemisi" sergisini misafir ediyor şu sıralar. Sergilenen her tablo, insanoğluna söylenen, "Vav gibi olun." öğüdünü hatırlatıyor. Nasıl vav gibi olunur, bunu öğrenmeye çalışırken ayrıntılara takıldık. Vav harfinin hikmetleri, kulaktan dolma bildiklerimizden fazlasıymış meğer...

Anne karnındaki bir insan sureti ya da secdeye varmış, acizlik makamında bir kul silüeti: Vav... Çileyle yoğrulmuş bir kulun edeple eğilişi, alnını seccadeye sabitleyişi, sıfır olup sonsuzluğa uzanışı... Hepsi "vav" ismiyle müsemma! Vav, adı söylenmeye bile çekinilen bir

gizli sır, bir ağır emanet gibi kalpte saklanmış. Kalbe hayat veren müstesna sevgilinin sembolüne dönüşmüş, kâinatın ta ilk gününde. Allah'ın (cc) Vahid ismini, birliğini ve benzersizliğini, temsil etme görevini üstlenmiş. Ve Rabb'in kudretiyle yarattığı kâinatın yerini tutmak bir tek vav harfine nasip olmuş.

Vav, hayatın özeti bir nevi, yaşantısı Allah'a (cc) yakın olan bir kulun büyük sevdası, bir hattatın baş tacı her daim... Hat sanatının ilk öğrenilen harfi o. O yazılınca, diğerleri peşinden bir bir dökülüyor. Diğer bütün harfleri, kelimeleri bir araya getiren, eksik parçaları tamamlayan harf "vav". Tıpkı ayrı duran hatları sınıksız birleştiren bir çengel gibi... Bir de rahlenin önünde kendini vav çekmeye hazırlayan öğrencinin imtihanı. Çekilmesi en zor harf olduğundan bu. Koca bir kalp dolusu aşk, çok maharet, çok sabır istiyor.

Kayıkcının nasibi, Hafız Osman hediyesi :

Meşhur bir hikâyedir: Osmanlı Devleti'nin en büyük hat sanatı ustalarından biri Hafız Osman'dır. Hafız Osman, emekli olduktan sonra kafa dinlemek için o devrin en sakin semtlerinden biri olan Üsküdar'a yerleşir. Fırtınalı bir günde kayıkla Beşiktaş'a geçmek ister. Sahilden bir kayığa biner. Yol bitmek üzereyken kayıkcı ücretleri ister. Fakat Hafız Osman, yanına para almayı unuttuğunu fark eder. Tabii artık çok geçtir. Bir çare gelir aklına...

Kayıcıya "Efendi, yanımda param yok, ben sana bir 'vav' yazayım; bunu sahaflara götür, karşılığını alırsın." der. Kayıkcı, yüzünü ekşitip söylenerek yazıyı alır. Bir zaman sonra kayıkcının yolu sahaflara düşer. Bakar ki yazılar, levhalar iyi fiyatlara alınıp satılıyor; cebindeki yazıyı hatırlar ve satıcıya götürür. Satıcı yazıyı alır almaz, 'Hafız Osman Vavi' diyerek açık artırmaya başlar. Sonunda çok iyi bir fiyata satar. Kayıkcı, bir haftalık kazancından daha fazlasını bu 'vav' ile kazanmıştır.

Gel gelelim, bir gün Hafız Osman karşıya geçmek istediğinde yine aynı kayıkcıyla karşılaşır. Yol bitmek üzereyken ücretler toplanır. Hafız Osman da parayı kayıkcıya uzatır. Kayıkcı, "Efendi, para istemez; sen bir 'vav' yaz yeter." der. Hafız Osman, tebessüm ederek cevap verir kayıkcıya: "Efendi, o 'vav' her zaman yazılmaz. Sen dua et başka bir gün para kesemi yine evde unutayım..."

Bir kulun altı Amentüsü :

Ebced hesabında altı demektir "vav". Yani, altı amentüsü (Amentü, Türkçede inanmak, iman etmek anlamına gelir.) inanan insanın. Altı yaratılış hikâyesi, koca kâinatın... Vav harfinin kâinatı temsil etmesi de bu yüzden. İslam âlimlerine göre Allah kelimesini tasavvufta karşılığı "66" sayısı... Birbirine kenetlenmiş iki vav harfi, Rabb'imizi temsil ediyor yani. Vav bir başına değil de başka bir vav ile bir araya gelip de Allah'ı anlatıyor. İşte bundan 'vav'ın birliği, dirliği, beraberliği ve haddini bilmesi...

Hünkâr mahfilinde muhakkak bulunurdu :

Osmanlı döneminde padişahın namaz kıldığı yeri, hünkâr mahfilini düşünün. Bu makamın kapısı bir insan boyundan çok daha kısa olmuştur. Kapısının üzerinde ise iki "vav" harfi, 66 ifadesi, yani yüce Allah'ın isminin sembolü muhakkak bulunmuş. Padişah başını eğsin, kul olduğunu bilsin, ayakları yere bassın diye... Çünkü bu âlemi yaratan, sonsuz kudret sahibi Allah (cc) var; unutmasın diye.